

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Doctor Mellifluus S. Bernardus Magnæ Matris Cultor
Eximius, Et Ex Ordine Sancti Benedicti Sacellanus
Quartus. Sive Ea quæ Doctor mellifluus de laudibus
Virginis Matris scripsit in gratiam magnæ ...**

Bernardus <Claraevallensis>

Nevhsii, MDCLXXV.

Sermo I. In Assumptione beatae Mariae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37156

gelli latitiam, iusti gratiam, peccatores veniam invenerunt in æternum. Meritò in te respiciunt oculi totius creaturæ, quia in te, & per te, & de te benigna manus Omnipotentis, quicquid creaverat, recreavit.

SERMO I.

In Assumptione beatæ MARIÆ.

Virgo hodie gloriosa cœlos ascendens, supernorum gaudia civium copiosis sine dubio cumulavit augmentis. Hæc est enim, cujus salutationis vox & ipsos exultare facit in gaudio, quos materna adhuc viscera claudunt, *Luc. 1.* Quòd si parvuli necdum nati anima liquefacta est: ut Maria locuta est: quid putamus quænam illa fuerit cœlestium exultatio, cum & vocem audire, & videre faciem, & beatâ ejus frui præsentiam meruerunt? Nobis verò charissimi, quæ in ejus assumptione solennitatis occasio, quæ causa lætitiæ, quæ materia gaudiorum? Mariæ præsentiam totus illustratur orbis, adeò ut & ipsa jam cœlestis patria clariùs rutilet virginæ lampadis irradiata fulgore. Meritò proinde resonat in excelsis gratiarum actio & vox laudis, sed plangendum nobis, quàm plaudendum magis esse videtur. Quantum enim de ejus præsentia cœlum exultat, nunquid non consequens est, ut tantum luceat hic noster inferior mundus ejus absentiam? Cesset tamen querela nostra, quia nec nobis hîc est manens civitas; sed eam inquirimus ad quam hodie Maria benedicta pervenit. In quam si conscripti cives sumus, dignum profectò est etiam in exilio, etiam super flumina Babylonis ejus nos recordari, ejus communicare gaudijs, ejus participare lætitiâ, maximeque eam, quæ tam copioso impetu lætificat hodie civitatem Dei: ut sentiamus & ipsi stillicidia stillantia super terram. Præcessit nos Regina nostra, præcessit, & tam gloriose su-

se suscepta est, ut fiducialiter sequantur Dominam servuli clamantes, trahe nos post te; in odore unguentorum tuorum curremus. Advocatam præmisit peregrinatio nostra: quæ tanquam iudicis mater, & mater misericordiæ, suppliciter & efficaciter salutis nostræ negotia pertractabit.

Pretiosum hodie munus terra nostra direxit in cœlum, ut dando & accipiendo felici amicitiarum fœdere copulentur humana divinis, terrena cœlestibus, ima summis. Illò enim ascendit fructus terræ sublimis, unde data optima, & dona perfecta descendunt. Ascendens ergo in altum Virgo beata, dabit ipsa quoque dona hominibus. Quidni daret? Siquidem nec facultas ei deesse poterit, nec voluntas. Regina cœlorum est, misericors est. Denique mater est unigeniti Filij Dei. Nihil enim sic potest potestatis ejus, seu pietatis magnitudinem commendare: nisi fortè aut non creditur Dei Filius honorare Matrem: aut dubitare quis potest omnino in affectum charitatis transisse Mariæ viscera, in quibus ipsa quæ ex Deo est charitas, novem mensibus corporaliter requievit.

Et hæc quidem propter nos dixerim, Fratres, sciens difficile esse, ut in tanta inopia charitas illa perfecta non quærens quæ sua sunt, valeat inveniri. Ut tamen interim sileam beneficia, quæ pro illius glorificatione consequimur; si eam diligimus, gaudebimus utique, quia vadit ad Filium. Planè, inquam, congratulabimur ei, nisi fortè (quod absit) inventrici gratiæ omnimodis inveniamur ingrati. Quem enim in castellum mundi hujus intrantem priùs ipsa susceperat; ab eo suscipitur hodie, sanctam ingrediens civitatem. Sed cum quâto putas honore, cum quanta putas exultatione, cum quanta gloria? Nec in terris locus dignior uteri virginalis templo, in quo Filium Dei Maria suscepit, nec in cœlis regali solio, in quo Mariam hodie Mariæ Filius sublimavit. Felix nimirum utraq; susceptio: ineffabilis utraque, quia

utraq; inexcogitabilis est. Ut quid enim ea hodie in Ecclesijs Christi evangelica lectio recitatur, in qua mulier benedicta in mulieribus excepiſſe intelligitur Salvatorem? Credo ut hæc, quam celebramus, ex illa ſuſceptione aliquatenus æſtimetur, imò ut juxta illius inæſtimabilem gloriam inæſtimabilis cognoſcatur & iſta. Quis enim etiam ſi linguis hominũ Angelorumq; loquatur, explicare queat, quemadmodum ſuperveniente Spiritu, obumbrante virtute Altiffimi caro factum ſit verbum Dei, per quod facta ſunt omnia, & Dominus majestatis, quem non capit univerſitas creaturæ, intra virginea ſeſe clauſerit viſcera factus homo?

Sed & illud quis cogitare ſufficiat, quàm glorioſè hodie mundi Regina proceſſerit, & quanto devotionis affectu tota in ejus occurſum cœleſtium legionum prodierit multitudo, quibus ad thronum gloriæ canticis ſit deducta, quàm placido vultu, quàm ſerenâ facie, quàm divinis amplexibus ſuſcepta à Filio, & ſuper omnem exaltata creaturam, cum eo honore, quo tanta Mater digna fuit, cum ea gloria, quæ tantum decuit Filium? Felicia proſus oſcula labiis impreſſa lactentis, cui virgineo Mater applaudebat in gremio. Verùm nunquid non feliciora certebimus, quæ ab ore ſedentis in dextera Patris hodie in beata ſalutatione ſuſcepit, cùm ascenderet ad thronum gloriæ, epithalamium canens & dicens: *Oſculetur me oſculo oris ſui?* Chriſti generationem, & Mariæ aſſumptionem quis enarrabit? Quantum enim gratiæ in terris adepta eſt præ cæteris, tantum & in cœlis obtinet gloriæ ſingularis. Quòd ſi oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis aſcendit, quæ præparavit Deus diligentibus ſe: quòd præparavit gignenti ſe, & (quod omnibus eſt certum) diligenti præ omnibus, quis loquatur? Felix planè Maria, & multipliciter felix, ſive cùm excipit Salvatorem, ſive cùm à Salvatore ſuſcipitur. utrobique mira dignitas Virginis

Virginis Matris : utrobique amplectenda dignatio majestatis. *Intravit, inquit Luc. 10. Iesus in quoddam castellum, & mulier quaedam excepit illum in domum suam.* Sed laudibus magis vacandum est, quòd festivis præconiis hæc dies debeatur. Quia verò copiosam nobis materiam lectionis hujus verba ministrant; cras quoque convenientibus nobis in unum communicandum erit sine invidia, quòd fuerit desuper datum, ut in memoria tantæ Virginis non modò affectus devotionis excitetur, sed & mores ædificentur ad profectum conversationis, in laudem & gloriam Filij ejus Domini nostri, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula.

EX SERMONE II.

In Festo Assumptionis beatæ MARIÆ,

§. 2. 8. & 9.

Sed quid introisse eum dicimus in castellum? Etiam in angustissimum virginalis uteri diversorium introivit. Denique & mulier quædam excepit illum in domum suam. Felix mulier, quæ non exploratores Hierico, sed potiùs fortissimum illum exploratorem stulti illius, qui verè ut luna mutatur, non legatos Iesu filij Nave, sed ipsum magis suscipere meruit verum IESUM Filium Dei. Felix inquam mulier, cujus domus Salvatori suscepto, inventa est munda quidem: sed planè non vacua. Quis enim vacuum dixerit, quam salutat Angelus gratiâ plenam: Neque hoc solùm: sed adhuc quoque in eam superventurum asserit Spiritum sanctum. Ad quid putas, nisi ut etiam superimpleat eam? Ad quid nisi ut adveniente jam Spiritu plena, sibi eodem superveniente, nobis quoque superplena & superfluens fiat? Utinam fluant in nos aromata illa, charismata scilicet gratiarum: ut de plenitudine tanta omnes accipiamus. Ipsa nempe